

Castell de Castellbisbal

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Nucli urbà de Castellbisbal. Parc del Castell (08755 Castellbisbal)
Emplaçament Fonaments l'església de Sant Vicenç del Castell, al Parc del Castell, dins del nucli urbà

Coordenades:

Latitud: 41.47386
Longitud: 1.97369
UTM Est (X): 414306
UTM Nord (Y): 4591871

Classificació

Número de fitxa 08054-102
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Medieval
Segle XII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Són molt poques les restes que es poden observar degut a la construcció en aquest indret de l'ermita de Sant Vicenç del castell i l'eixamplament del passeig del parc.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Defensa
Observacions protecció: BCIN. (R.I.) - 51
Data aprovació: dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari CC.AA. Núm.3092
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Social

Titularitat Pública
Titular: Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. C/ Armenteres, 35. 08980 Sant Feliu de Llobregat

Fitxes associades:
[Sant Vicenç de Benviure](#)
[Sant Vicenç del Castell](#)
[Parc del Castell](#)

Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dv., 08/07/2011 - 02:00

Descripció

Restes de fonamentacions entorn la capella de Sant Vicenç, al serrat de les Garses. Poca informació es pot donar de l'estratègic castell situat en el Turó de les Garces, totalment desaparegut, malgrat que en alguns punts afloren petites restes de murs de forma esporàdica. Aquest estat d'arrassament no permet cap conclusió sobre la seva distribució.

Observacions:

Apareix al llistat d'elements del POUM amb el codi D.06

Història

El Castell de Castellbisbal apareix a la documentació per primera vegada l'any 1013, en un document on s'al·ludeix al castell episcopal o de Benviure. La fortalesa depenia del bisbe Guislabert, nebot del comte Borrell II de Barcelona. Durant la crisi del 1041-1044, el bisbe es posà en contra del comte i, després d'uns aldarulls, Guislabert va haver d'empenyorar el castell bisbal al comte. A partir d'aquest moment el castlà, Guillem Ramon de Voltretra, hagué de prestar fidelitat als comtes de Barcelona. Al segle XII apareix el llinatge dels Castellbisbal, que eren castllans del bisbe i feudataris dels Castellvell. Al segle XIII els Castellvell tenien el domini total sobre el castell de Castellbisbal. A l'inici del segle XIV, tenia la castllania Berenguer de Castellbisbal, que reconstruí de nou el castell. Després de la guerra civil de 1462-1472, el rei donà el castell a Lluís de Requesens perquè Berenguer de Castellbisbal havia lluitat contra ell. Francesc de Castellbisbal mogué plet contra els Requesens i l'assumpte finalitzà amb la venda, l'any 1494, per part de Francesc, de tots els feus i les rendes que posseïa al terme del castell de Castellbisbal a Lluís Requesens. (CC.AA).

Bibliografia

CARRERAS CANDI F. (1900) Lo Castell-Bisbal del Llobregat. Ed. Estampa la catalana. Barcelona

